МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЛУЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ ЦИФРОВИХ, ОСВІТНІХ ТА СОЦІАЛЬНИХ ТЕХНОЛОГІЙ

ЗАТВЕРДЖУЮ
Декан факультету
_____ Галина ГЕРАСИМЧУК
«26» серпня 2026 р.

ЗАТВЕРДЖУЮ
Перший проректор
_____ Надія КОВАЛЬЧУК
«26» серпня 2026 р.

СИЛАБУС

з освітнього компонента «Соціальна взаємодія, інформування та консультування»
ступінь вищої освіти – магістр
галузь знань – І Охорона здоров'я та соціальне забезпечення
спеціальність – І10 Соціальна робота та консультування
освітня програма – Управління в системі соціального забезпечення

Кафедра соціогуманітарних технологій

Силабус склав(ла) старший викладач кафедри соціогуманітарних технологій, к.пед.н. Олена ГАПОНЧУК

Силабус затверджений на засіданні кафедри соціогуманітарних технологій, протокол № 1 від «26» серпня 2026 р.

Завідувач кафедри к.і.н., доцент Оксана ЖУК

Розглянуто та схвалено групою забезпечення освітньої програми «Управління в системі соціального забезпечення», протокол № 1 від «26» серпня 2026 р.

Гарант ОП «Управління в системі соціального забезпечення» д.політ.н., професор Валентин МАЛИНОВСЬКИЙ

Схвалено науково-методичною радою університету, протокол № 1 від «26» серпня 2026 р.

Затверджений силабус онлайн:
https://e.lntu.edu.ua/syllabus/3943

Луцьк – 2026

СИЛАБУС ОСВІТНЬОГО КОМПОНЕНТА «Соціальна взаємодія, інформування та консультування»

Освітня програма	Управління в системі соціального забезпечення
Галузь знань / Спеціальність	І Охорона здоров'я та соціальне забезпечення / І10 Соціальна робота та консультування
Рівень вищої освіти	другий (магістерський)
Статус дисципліни	нормативна
Мова викладання	українська
Обсяг	6 кредитів ECTS / 180 годин, семестр 1
Форма контролю	екзамен
Викладач(і)	к.пед.н. Олена ГАПОНЧУК електронна пошта: o.gaponchuk@lntu.edu.ua

1. Мета і завдання дисципліни

Мета: Метою викладання навчальної дисципліни «Соціальна взаємодія, інформування та консультування» є формування у здобувачів магістерського рівня знань, умінь та практичних навичок, необхідних для організації ефективної соціальної взаємодії, реалізації стратегій соціального інформування та здійснення професійного соціального консультування на індивідуальному, груповому та громадському рівнях.

Завдання: Розкрити сутність та форми соціальної взаємодії в контексті соціальної роботи; засвоїти теоретичні та методологічні підходи до соціального інформування; опанувати методи ефективної комунікації у взаємодії з різними соціальними групами; навчитися застосовувати технології консультування у професійній діяльності; сформувати здатність аналізувати й оцінювати ефективність соціального консультування; розвинути етичні та комунікативні компетентності майбутнього соціального менеджера.

Пререквізити: Для успішного вивчення дисципліни "Соціальна взаємодія, інформування та консультування" необхідне знання таких дисциплін: "Етичні принципи і стандарти соціальної роботи", "Соціальне управління та адміністрування", "Управління соціальними проектами та програмами", "Цифрові технології в соціальній сфері" з метою розуміння закономірностей соціальної взаємодії, професійної комунікації, системи соціального захисту, організації соціальної роботи та етичних засад у професійній діяльності.

2. Компетентності

ІК — інтегральна компетентність: Здатність розв'язувати складні задачі і проблеми у галузі соціального забезпечення або у процесі навчання, що передбачає проведення досліджень та/або здійснення інновацій та характеризується невизначеністю умов і вимог

ЗК06 — Здатність спілкуватися з представниками інших професійних груп різного рівня (з експертами з інших галузей знань/видів економічної діяльності)

ЗК07 — Навички міжособистісної взаємодії

ЗК10 — Здатність працювати в команді.

СК05 — Здатність доводити знання та власні висновки до фахівців та нефахівців

СК06 — Здатність налагоджувати соціальну взаємодію, співробітництво, попереджати та розв'язувати конфлікти

СК11 — Вміння інформувати населення щодо форм, методів та засобів надання соціальної допомоги, пенсійного забезпечення та страхування

СК12 — Здатність до формування позитивного іміджу професії, її статусу в суспільстві

3. Структура дисципліни, розподіл годин, зв'язок тем з компетентностями

№	Назва теми	**Лекції** денна/ заочна	**Практ./ Семін./ лаб** денна/ заочна	**Самост. робота** денна/ заочна	**Разом**	**Методи навчання**	**Методи оцінювання**	**ЗК та СК**
Змістовий модуль 1. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ СОЦІАЛЬНОЇ ВЗАЄМОДІЇ ТА ІНФОРМУВАННЯ								
1	Тема 1. Соціальна взаємодія: сутність, форми та рівні	3/1	3/1	10/14	16/16	МН1, МН3, МН4, МН6, МН7	МО1, МО2, МО3, МО4, МО7, МО8	ЗК07, ЗК10, ЗК06, СК05, СК06, СК11
2	Тема 2. Теоретичні моделі соціальної взаємодії	3/–	3/–	10/14	16/14	МН1, МН3, МН4, МН6, МН7	МО1, МО2, МО3, МО4, МО7, МО8	ЗК06, ЗК07, ЗК10, СК05, СК06, СК12
3	Тема 3. Комунікативні механізми та технології соціальної взаємодії	3/1	3/1	10/14	16/16	МН1, МН3, МН4, МН6, МН7	МО1, МО2, МО3, МО4, МО6, МО7, МО8	ЗК07, ЗК10, СК05, СК06
4	Тема 4. Соціальне інформування: форми, методи та комунікативні механізми	3/–	3/–	10/14	16/14	МН1, МН3, МН4, МН6, МН7	МО1, МО2, МО3, МО4, МО7, МО8	ЗК06, ЗК07, ЗК10, СК05, СК11, СК12
5	Тема 5. Публічна комунікація та взаємодія державного і громадського секторів	3/1	3/1	10/14	16/16	МН1, МН3, МН4, МН6, МН7	МО1, МО2, МО3, МО4, МО7, МО8	ЗК06, ЗК07, ЗК10, СК06, СК11, СК12
6	Тема 6. Етичні принципи та професійні стандарти соціальної взаємодії, інформування і консультування	3/–	3/–	10/14	16/14	МН1, МН3, МН4, МН6, МН7	МО1, МО2, МО3, МО4, МО7, МО8	ЗК06, ЗК07, ЗК10, СК05, СК06, СК11, СК12
Змістовий модуль 2. ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ ВЗАЄМОДІЇ У СОЦІАЛЬНОМУ КОНСУЛЬТУВАННІ								

№	Назва теми	**Лекції** денна/ заочна	**Практ./ Семін./ лаб** денна/ заочна	**Самост. робота** денна/ заочна	**Разом**	**Методи навчання**	**Методи оцінювання**	**ЗК та СК**
7	Тема 7. Соціальне консультування: сутність, функції та напрями застосування	2/1	2/1	10/14	14/16	МН1, МН3, МН4, МН6, МН7	МО1, МО2, МО3, МО4, МО7, МО8	ЗК06, ЗК07, СК05, СК11
8	Тема 8. Методи і технології індивідуального соціального консультування	2/–	2/–	10/14	14/14	МН1, МН3, МН4, МН6, МН7	МО1, МО2, МО3, МО4, МО7, МО8	ЗК06, ЗК07, СК05, СК11, СК12
9	Тема 9. Групове консультування та міждисциплінарна командна взаємодія	2/1	2/1	10/14	14/16	МН1, МН3, МН4, МН6, МН7	МО1, МО2, МО3, МО4, МО7, МО8	ЗК06, ЗК07, ЗК10, СК05, СК06, СК11, СК12
10	Тема 10. Соціальне консультування у кризових та конфліктних ситуаціях в умовах війни	2/–	2/–	10/14	14/14	МН1, МН3, МН4, МН6, МН7	МО1, МО2, МО3, МО4, МО7, МО8	ЗК06, ЗК07, ЗК10, СК05, СК06, СК11, СК12
11	Тема 11. Цифрові технології у соціальній комунікації та консультуванні	2/1	2/1	10/14	14/16	МН1, МН3, МН4, МН6, МН7	МО1, МО2, МО3, МО4, МО7, МО8	ЗК06, ЗК07, СК06, СК11, СК12
12	Тема 12. Дослідження, оцінювання та професійний розвиток у соціальній сфері	2/–	2/–	10/14	14/14	МН1, МН3, МН4, МН6, МН7	МО1, МО2, МО3, МО4, МО7, МО8	ЗК06, ЗК07, ЗК10, СК05, СК12, СК06
	Разом	**30/6**	**30/6**	**120/168**	**180/180**			

Легенда: ЗК — загальна компетентність (номер за п. 2); СК — спеціальна (фахова) компетентність (номер за п. 2). Повне формулювання кожного коду наводиться в ОП / стандарті спеціальності.

Методи навчання: МН1 — словесний метод (лекція, дискусія, співбесіда тощо); МН3 — наочний метод (метод ілюстрацій і метод демонстрацій); МН4 — робота з навчально-методичною літературою (конспектування, тезування, анотування, рецензування, складання реферату); МН6 — самостійна робота (розв'язання завдань); МН7 — індивідуальна науково-дослідна робота здобувачів вищої освіти.

Методи оцінювання: МО1 — екзамен; МО2 — усне або письмове опитування; МО3 — колоквіум; МО4 — тестування; МО6 — есе; МО7 — презентації результатів виконаних завдань та досліджень; МО8 — презентація та виступи на наукових заходах.

4. Результати навчання

ПРН03. Володіння методами комунікації у застосуванні різних форм взаємодії та спільної діяльності

ПРН08. Автономно приймати рішення в складних і непередбачуваних ситуаціях

ПРН09. Організовувати спільну діяльність фахівців різних галузей і непрофесіоналів, здійснювати їх підготовку до виконання завдань соціальної допомоги

ПРН10. Пояснювати та надавати обґрунтовані відповіді населенню щодо форм, методів та засобів надання соціальної допомоги, пенсійного забезпечення та страхування

ПРН11. Планувати і проводити наукові дослідження в системі соціального захисту населення та висвітлювати їх результати

ПРН15. Визначати можливості конституційного та правового регулювання суспільних відносин, забезпечувати оптимальні моделі соціально-правового супроводу орієнтованих на загальнолюдські цінності

ПРН16. Розробляти програми навчання та обміну досвідом в системі соціального захисту населення

ПРН17. Демонструвати позитивне ставлення до власної професії та відповідати своєю поведінкою етичним принципам і стандартам соціальної роботи

5. Цілі сталого розвитку

ЦСР 3 – Міцне здоров'я і благополуччя

ЦСР 5 – Гендерна рівність

ЦСР 10 – Скорочення нерівності

6. Неформальна освіта

Рекомендовані курси, тренінги, стажування та інші: результати навчання, здобуті у формальній, неформальній чи інформальній освіті, можуть бути визнані відповідно до процедур ЛНТУ. Підтвердженнями можуть бути сертифікати тематичних тренінгів, вебінарів чи онлайн-курсів разом з описом досягнутих результатів навчання та, за потреби, коротке верифікаційне завдання або портфоліо.

7. Критерії та форми контролю

Оцінювання — за 100-бальною шкалою (національна шкала / ЄКТС). Підсумковий бал = поточний контроль (30 %) + ІЗ/КПІЗ (10 %) + модульний контроль (20 %) + екзамен (40 %).

Академічна доброчесність: самостійне виконання завдань; коректне посилання на джерела; позначення частин тексту, згенерованих засобами ШІ. Порушення академічної доброчесності не толеруються.

8. Зміст тем

Тема 1. Соціальна взаємодія: сутність, форми та рівні

1. Сутність, зміст і принципи соціальної взаємодії.
2. Основні форми соціальної взаємодії: співробітництво, партнерство, координація, конкуренція, конфлікт.
3. Рівні соціальної взаємодії: мікросоціальний, мезосоціальний та макросоціальний.
4. Суб’єкти соціальної взаємодії та особливості їхніх взаємовідносин.
5. Чинники ефективності соціальної взаємодії у професійній діяльності фахівців соціальної сфери.

Тема 2. Теоретичні моделі соціальної взаємодії

1. Основні теоретичні моделі соціальної взаємодії: системний, екологічний, мережевий, партнерський та людиноцентричний підходи.
2. Модель розширення можливостей (empowerment) у соціальній взаємодії.

3. Застосування теоретичних моделей у практиці соціального управління та адміністрування.
4. Вплив теоретичних моделей на організацію взаємодії та прийняття управлінських рішень.
5. Критичний аналіз і адаптація моделей соціальної взаємодії до сучасних умов розвитку соціальної сфери.

Тема 3. Комунікативні механізми та технології соціальної взаємодії

1. Сутність, структура та основні механізми соціальної комунікації.
2. Види комунікації: міжособистісна, групова, міжпрофесійна, міжвідомча та публічна.
3. Комунікативні бар'єри: фізичні, психологічні, соціальні, культурні та організаційні; способи їх подолання.
4. Роль емпатії, активного слухання, зворотного зв'язку та конструктивного діалогу в професійній комунікації.
5. Технології ведення переговорів, медіації та попередження конфліктів у соціальній сфері.
6. Вимоги та принципи взаємодії інституцій соціального захисту з громадськістю.

Тема 4. Соціальне інформування: форми, методи та комунікативні механізми

1. Сутність, мета, завдання та принципи соціального інформування.
2. Інформаційно-роз'яснювальна діяльність у соціальній сфері.
3. Форми та методи інформування населення: індивідуальне, групове, масове та публічне інформування.
4. Канали соціальної комунікації: безпосереднє спілкування, цифрові канали, засоби масової інформації та соціальні мережі.
5. Технології інформування населення щодо соціальної допомоги, соціальних послуг, пенсійного забезпечення та соціального страхування.
6. Конституційні та правові засади реалізації соціальних прав громадян. Роз'яснення законодавства та порядку отримання соціальної підтримки.
7. Адаптація інформаційних повідомлень до потреб різних категорій населення та особливостей цільових аудиторій.

Тема 5. Публічна комунікація та взаємодія державного і громадського секторів

1. Сутність і принципи публічної комунікації у соціальній сфері.
2. Комунікаційна діяльність інституцій соціального захисту.
3. Роль громадських організацій, благодійних фондів та інших інституцій громадянського суспільства в інформуванні населення і соціальній взаємодії.
4. Механізми взаємодії державного та громадського секторів: соціальне партнерство, консультації з громадськістю, громадський діалог та спільні комунікаційні заходи.
5. Публічне представлення результатів діяльності інституцій соціального захисту. Технології презентації та аргументації професійної позиції.
6. Формування позитивного іміджу соціальної роботи, професійної репутації та суспільної довіри до фахівців соціальної сфери.
7. Сучасні виклики публічної комунікації: інформаційні ризики, дезінформація, кризові комунікації та управління репутацією.

Тема 6. Етичні принципи та професійні стандарти соціальної взаємодії, інформування і консультування

1. Етичні вимоги до соціальної взаємодії та інформування населення.
2. Конфіденційність, приватність, захист персональних даних та дотримання прав отримувачів соціальних послуг.
3. Етичні аспекти професійної комунікації, запобігання дискримінації та повага до гідності людини.
4. Етичні дилеми та професійна відповідальність у процесі соціального консультування.
5. Професійна ідентичність, цінності соціальної роботи та формування суспільної довіри до професії.

Тема 7. Соціальне консультування: сутність, функції та напрями застосування

1. Сутність, мета, завдання та принципи соціального консультування.
2. Основні функції соціального консультування: інформаційна, консультативна, діагностична

(оцінювання соціальної ситуації), просвітницька, профілактична, посередницька та мобілізаційна.
3. Види та напрями соціального консультування у системі соціального забезпечення.
4. Цільові групи та особливості консультування різних категорій отримувачів соціальної допомоги та соціальних послуг.
5. Етапи організації та проведення соціального консультування.
6. Місце соціального консультування у системі соціальної підтримки та соціального супроводу.

Тема 8. Методи і технології індивідуального соціального консультування

1. Організація індивідуального соціального консультування: встановлення контакту, визначення проблеми та потреб клієнта.
2. Методи оцінювання соціальної ситуації та потреб клієнта: інтерв'ю, бесіда, аналіз життєвих обставин.
3. Технології активного слухання, емпатії, уточнення, перефразування та зворотного зв'язку.
4. Психологічні прийоми професійної комунікації: рефреймінг, техніка «я повідомлень» та інші прийоми конструктивної взаємодії.
5. Стратегії подолання комунікативних труднощів та опору клієнта.
6. Визначення можливостей соціальної підтримки, узгодження подальших дій та оцінювання результатів консультування.
7. Межі професійної компетентності соціального працівника та перенаправлення клієнта до інших фахівців.

Тема 9. Групове консультування та міждисциплінарна командна взаємодія

1. Сутність, призначення та особливості групового соціального консультування. Відмінності від індивідуального консультування.
2. Етапи організації та проведення групових консультацій.
3. Професійні підходи та технології роботи з групою: групова динаміка, розподіл ролей, функції консультанта.
4. Можливості та обмеження групового консультування у системі соціального забезпечення.
5. Сутність і принципи міждисциплінарної та міжвідомчої командної взаємодії у соціальній сфері.
6. Формування міждисциплінарних команд, розподіл функцій і відповідальності між учасниками.
7. Координація спільної діяльності фахівців різних галузей, представників громадських організацій та інших учасників соціальної допомоги.
8. Командне ухвалення рішень, розв'язання конфліктів та оцінювання результатів спільної діяльності.

Тема 10. Соціальне консультування у кризових та конфліктних ситуаціях в умовах війни

1. Сутність кризових ситуацій та особливості їх виникнення в умовах війни. Соціальні та психологічні наслідки воєнних подій.
2. Специфіка організації соціального консультування в умовах воєнного стану.
3. Виявлення ознак психологічної кризи, визначення потреби у спеціалізованій допомозі та принципи надання першої психологічної допомоги в межах професійної компетентності.
4. Безпечне перенаправлення отримувачів соціальних послуг до психологів, психотерапевтів, медичних працівників та інших профільних фахівців.
5. Особливості соціального консультування внутрішньо переміщених осіб, ветеранів, членів їхніх сімей, осіб, які постраждали внаслідок війни, та інших вразливих категорій населення.
6. Міжвідомча взаємодія та координація суб'єктів соціального захисту під час кризових ситуацій.
7. Прийняття професійних рішень у складних і непередбачуваних ситуаціях, визначення меж відповідальності та можливостей соціально-правового супроводу.
8. Етичні аспекти, професійні ризики, профілактика емоційного виснаження фахівців соціальної сфери, супервізія.

Тема 11. Цифрові технології у соціальній комунікації та консультуванні

1. Вплив цифрової трансформації соціальної сфери на комунікацію і взаємодію з отримувачами соціальних послуг.

2. Переваги, обмеження та ризики онлайн-консультування порівняно з традиційними формами.
3. Цифрові платформи, засоби та інструменти проведення онлайн-консультацій.
4. Цифрові канали інформування населення та організації комунікації з отримувачами соціальних послуг.
5. Забезпечення конфіденційності, захисту персональних даних та інформаційної безпеки в цифровому середовищі.
6. Етичні аспекти та особливості професійної взаємодії з клієнтами у цифровому форматі.
7. Цифрова доступність соціальних послуг, подолання цифрової нерівності та забезпечення інклюзивності комунікації.

Тема 12. Дослідження, оцінювання та професійний розвиток у соціальній сфері

1. Дослідження потреб населення у соціальному захисті та оцінювання ефективності соціальних послуг.
2. Критерії та показники оцінювання якості соціального консультування і задоволеності отримувачів соціальних послуг.
3. Планування досліджень у системі соціального захисту населення: визначення мети, завдань, об’єкта, предмета та методів дослідження.
4. Кількісні методи дослідження: опитування, анкетування, аналіз звернень і статистичних даних.
5. Якісні методи дослідження: інтерв’ю, фокус-групи, спостереження та аналіз випадків (кейсів).
6. Етичні засади дослідницької діяльності, конфіденційність і захист персональних даних.
7. Узагальнення, інтерпретація та презентація результатів досліджень і оцінювання для фахівців, інституцій соціального захисту, громадськості та отримувачів соціальних послуг.
8. Розроблення програм навчання, тренінгів та інформаційно-просвітницьких заходів для фахівців системи соціального захисту.
9. Організація професійного обміну досвідом, поширення кращих практик та оцінювання результативності професійного навчання.

9. Опис ІЗ/КПІЗ

Індивідуальне завдання (ІЗ)

Виконання ІЗ є одним з обов’язкових складових модулів з дисципліни «Соціальна взаємодія, інформування та консультування».

ІЗ виконується здобувачем на основі поглибленого вивчення наукових літературних джерел, узагальнення інноваційного досвіду українських и̋ іноземних учених та фахівців з обраної̈ проблематики, а також результатів власних експериментальних досліджень визначеного об’єкта з метою вирішення встановлених прикладних завдань у сфері маи̋бутньої̈ професійної̈ діяльності.

При виконанні ІЗ здобувачі вищої освіти повинні показати:

– здатність розуміти виклики і проблеми, що виникають у соціальній сфері, і потребують відповідного реагування відповідними механізмами управління та адміністрування;

– уміння самостійно аналізувати проблемні ситуації та соціальні явища;

– уміння правильно визначати мету, завдання, об’єкт і предмет дослідження;

– здатність самостійно аналізувати ситуацію та формулювати відповідні пропозиції;

– навчитись висловлювати та аргументувати власну точку зору та власні погляди з обраної проблематики;

– уміння захищати власні погляди;

– уміння розкрити тему дослідження;

– уміння сформувати висновки дослідження;

– дотримання основних вимог до написання наукової роботи;

– здатності до бібліографічного пошуку літературних джерел;

– дотримання вимог щодо оформлення посилань, цитування та списку використаних джерел.

Під час виконання ІЗ здобувач вищої освіти повинен:

Обрати тему дослідження з проблематики публічної служби відповідно до власних наукових

інтересів.

Визначити мету та завдання дослідження, його об’єкт і предмет, сформулювати основну проблему, яку необхідно дослідити.

Опрацювати законодавчі та нормативно-правові акти, що регулюють організацію та функціонування публічної служби в Україні, визначити основні положення законодавства, дотичні до обраної теми.

Здійснити пошук та аналіз наукових джерел з обраної проблематики, узагальнити основні теоретичні підходи й погляди науковців.

Проаналізувати сучасний стан і практику функціонування публічної служби за обраним напрямом, виявити наявні проблеми, суперечності або недоліки.

Сформулювати власну позицію щодо досліджуваної проблеми та аргументувати її з використанням наукових джерел, положень законодавства й прикладів практики публічного управління.

Розробити практичні пропозиції щодо вдосконалення організації публічної служби, проходження публічної служби або професійної діяльності публічних службовців відповідно до обраної теми.

Сформулювати висновки за результатами дослідження, які мають відповідати визначеним меті та завданням і відображати основні результати виконаної роботи.

Оформити індивідуальне завдання відповідно до встановлених вимог, забезпечивши належне оформлення цитувань, внутрішньотекстових посилань і списку використаних джерел.

Підготуватися до захисту ІЗ: коротко представити основні результати дослідження,обґрунтувати запропоновані рішення та відповісти на запитання викладача й іншихздобувачів вищої освіти.

Оцінка ІЗ включає:

– перевірку викладачем ІЗ;
– захист здобувачем вищої освіти сформульованих у роботі наукових результатів;
– відповіді автора ІЗ на запитання викладача, які стосуються тематики ІЗ;
– відповіді автора ІЗ на запитання студентів, які стосуються тематики ІЗ.

10. Самостійна робота

Самостійна робота здобувача освіти є формою його індивідуальної позааудиторної роботи, метою якої є самостійне засвоєння частини програмного матеріалу, систематизація, поглиблення, узагальнення, закріплення та практичне застосування знань, розвиток навичок самостійної роботи. Навчальний матеріал для самостійної роботи виноситься на поточний і підсумковий контроль разом з навчальним матеріалом, який опрацьовувався під час аудиторних занять.

Метою самостійної роботи є поглиблення, систематизація та закріплення теоретичних знань, формування навичок самостійного опрацювання законодавчих і нормативно-правових актів, наукової літератури, розв’язання практичних ситуаційних завдань (кейсів) та підготовка до поточного і підсумкового контролю.

Основними завданнями самостійно роботи є:

- засвоєння глибинного змісту лекційного матеріалу та законодавчої і нормативно-правової

бази;

- опрацювання окремих тем або питань, що не виносилися на аудиторні заняття;

- аналіз рішень органів публічної влади у сфері публічної служби;

- підготовка рефератів, наукових доповідей, аналітичних записок та презентацій;

- виконання практичних та ситуаційних завдань (кейс-стаді);

- підготовка до практичних занять, модульного та підсумкового контролю.

Самостійна робота здобувача освіти може включати такі форми: поглиблене опрацювання теоретичних основ лекційного матеріалу; пошук інформації в бібліотеках, мережі Інтернет, за допомогою ШІ, використання баз даних інформаційно-пошукових та довідникових систем;

підготовка до виконання завдань, опрацювання методичних рекомендацій; підготовка доповідей, презентацій; самооцінювання знань і умінь; творча робота здобувача освіти (підготовка наукової публікації, тез доповідей, есе тощо) тощо. Самостійну роботу здобувач освіти може виконувати у бібліотеці, навчальних аудиторіях, комп'ютерних класах тощо. Здобувач має право самостійно обрати тему і зміст рефератів, тез, статей з обов'язковим узгодженням з викладачем.

11. Загальні вимоги

Освітній процес регулюється академічними правилами ЛНТУ. Здобувачі освіти зобов'язані ознайомитися з вимогами, визначеними Кодексом академічної доброчесності ЛНТУ та Політикою етичного використання штучного інтелекту в ЛНТУ, і дотримуватися принципів академічної доброчесності та етичного використання штучного інтелекту в освітній діяльності.

Академічна доброчесність. Учасники освітнього процесу зобов'язані дотримуватися Закону України «Про академічну доброчесність» від 18.12.2025 № 4742-IX та внутрішніх нормативних документів ЛНТУ. Не допускаються академічний плагіат, фабрикація, фальсифікація, привласнення авторства, несамостійне виконання завдань, а також недоброчесне використання результатів, згенерованих штучним інтелектом.

Використання штучного інтелекту. Інструменти штучного інтелекту можуть використовуватися для пошуку ідей, пояснення методів, попереднього структурування, мовного редагування та допоміжного аналізу неконфіденційних даних, якщо конкретне завдання не передбачає повністю самостійного виконання. Здобувач освіти має зазначати використаний інструмент, мету та етап його застосування, перевіряти факти й розрахунки та самостійно обґрунтовувати висновки.

12. Література

І. Навчально-методичні матеріали та розробки

Праці автора силабуса:

1. Соціальні комунікації та взаємодія. Конспект лекцій для здобувачів другого (магістерського) рівня вищої освіти освітньо-професійної програми «Управління в системі соціального забезпечення» галузь знань 23 Соціальна робота спеціальності 232 Соціальне забезпечення денної та заочної форм навчання / уклад. О.М. Гапончук. Луцьк : ЛНТУ, 2021.110 с.

2. Соціальні комунікації та взаємодія. Методичні вказівки до семінарських занять та виконання самостійної роботи для здобувачів другого (магістерського) рівня вищої освіти освітньо-професійної програми «Управління в системі соціального забезпечення» галузь знань 23 Соціальна робота спеціальності 232 Соціальне забезпечення денної та заочної форм навчання / уклад. О.М. Гапончук. Луцьк : ЛНТУ, 2021. 22 с.

Праці інших авторів:

3. Малиновський В. Я. Соціальне управління та адміністрування : навчальний посібник. Луцьк: Вежа-Друк, 2026. 392 с. / URL: https://repository.lntu.edu.ua/entities/handbook/b1f6cfd3-a83c-44a9-ae77-915914…

ІІ. Наукові праці

Праці автора силабуса:

4. Размолодчикова, І., Жук, О., Гапончук, О. ІНКЛЮЗИВНІ ПІДХОДИ У СОЦІАЛЬНІЙ РОБОТІ З ВНУТРІШНЬО ПЕРЕМІЩЕНИМИ ОСОБАМИ В КОНТЕКСТІ МІЖСЕКТОРАЛЬНОЇ ВЗАЄМОДІЇ ТА ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТИВНОСТІ СОЦІАЛЬНИХ ІНТЕРВЕНЦІЙ. Серія: «Педагогіка. Соціальна робота». 2026. 1(58). С. 199–204. https://doi.org/10.24144/2524-0609.2026.58.199-204

5. Visyn V., Martyniuk Y., Maiboroda O., Haponchuk O., Silvestrova O., Sushyk I. Optimizing Social Interaction through Digital Tools: Methodological Approaches and Practical Applications of Information Systems. OIDA International Journal of Sustainable Development. 2026. Vol. 19, Issue 03. P. 243-254. URL: https://repository.lntu.edu.ua/handle/123456789/5105

6. Maiboroda O, Sushyk N, Silvestrova O, Haponchuk O, Martyniuk Y. The Domain of Social Services

in the Twenty-First Century: Digital Transformation and Innovative Development within New Paradigms. Premier Journal of Science.2025. № 13. P. 1-12. URL: https://repository.lntu.edu.ua/handle/123456789/1397

7. Visyn, V., Mialkovska L., Zabiiaka I., Lorvi I. Haponchuk O., Hubina A. Digital Marketing Communications Strategies and Social Media within a Competitive Educational Landscape: Experiences from Europe. OIDA International Journal of Sustainable Development. 2025. № 18 (10). P. 103-114. URL: https://repository.lntu.edu.ua/handle/123456789/3826

8. Visyn V., Martyniuk Y., Maiboroda O., Haponchuk O., Silvestrova O., Sushyk I. Communication Strategies in the Social Sphere: tactics and Information and Communication Technologies. Journal of Information Systems Engineering and Management. 2025. Vol. 10, No. 2s P. 317–327. URL: https://repository.lntu.edu.ua/handle/123456789/3827

9. Mialkovska, L., Maiboroda, O., Koretska, N., Martyniuk, Y., Haponchuk, O., Korobchuk, L. Contemporary Management Innovations in Shaping the Educational Process: Insights from Europe. Archives Des Sciences. 2024. Vol. 74, Iss. 6. P. 51-58. URL: https://repository.lntu.edu.ua/handle/123456789/6302

10. Zhuk O., Malynovskyi V., Silvestrova O., HaponchukO. Modern Concepts And Theories of State Management of the System of Social Work. Lex Humana. 2023. V. 15. № 2. P. 1-12. URL: https://repository.lntu.edu.ua/handle/123456789/1408

11. Сільвестрова, О., Жук, О., Гапончук, О. Діяльність міжнародної асоціації соціального забезпечення в контексті глобальних викликів сучасності. Ввічливість. Humanitas. 2023. Вип. 6. С. 80–86. URL: https://repository.lntu.edu.ua/handle/123456789/4704

12. Савчук Н. А., Жук О. М., Гапончук О. М. Роль соціальних комунікацій у формуванні стереотипів поведінки та мислення. Перспективи та інновації науки. Серія: Педагогіка, Серія: Психологія, Серія: Медицина. 2023. Вип. № 12 (30) 2023. С. 646-658. URL: https://repository.lntu.edu.ua/handle/123456789/4362

13. Жук О. М., Сільвестрова О. Ю., Гапончук О. М. Соціальні виклики в сучасному українському суспільстві в умовах воєнного стану та в повоєнний період. Ввічливість. Humanitas. 2022. № 4. С. 22–29. doi: https://doi.org/10.32782/humanitas/2022.4.4

Праці інших авторів:

14. Малиновський В. Соціальний менеджер: статус та місце у системі публічної служби. Ввічливість. Humanitas. 2026. № 2. С. 208–213. https://doi.org/10.32782/humanitas/2026.2.26 / URL: https://journals.vnu.volyn.ua/index.php/humanitas/article/view/3786/3604

15. Романовська Л. І., Олійник К. С. Особливості соціального консультування сімей у кризових ситуаціях. Соціальна педагогіка: теорія та практика. 2026. №2. С. 112-120. DOI: https://doi.org/10.12958/1817-3764-2026-2-112-120

16. Губар О., Бєлова І. Кризове консультування в соціальній роботі: інтеграція психологічного підходу як основи ефективної допомоги клієнтам. Ввічливість. Humanitas. 2025. № 3. С. 43–52. DOI: https://doi.org/10.32782/humanitas/2025.3.6

17. Колосок А. М., Чернета С. Ю., Бєлкіна-Ковальчук О. В. Соціальне консультування: стан та перспективи. Ввічливість. Humanitas. 2025. № 2. С. 76–85. DOI: https://doi.org/10.32782/humanitas/2025.2.11

18. Гринців М. В., Зубрицький І. Я. Організація професійної комунікації в соціальній роботі. ScienceRise: Pedagogical Education. 2024. № 2(59). С. 18-23.

19. Суліцький В., Швед О. Консультування в соціальній роботі : навч.-метод. посіб. Київ : Видавничий дім «Вініченко», 2023. 240 с. ISBN 978-966-2622-53-9

III. Інформаційні ресурси

20. Про публічні консультації: Закон України від 20.06.2024 р. № 3841-IX URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3841-20#Text

21. Соціальний портал Мінсоцполітики України — центральний вебресурс, де зібрано повну базу даних про державні сервіси. Тут можна детально ознайомитися з алгоритмом надання послуги

консультування та знайти контакти надавачів допомоги у вашому регіоні. URL:https://soc.gov.ua/assets/instructions/cons.pdf

22. Національна соціальна сервісна служба України (Нацсоцслужба) — орган, який здійснює контроль за дотриманням прав при наданні соціальної допомоги. На сайті доступна корисна нормативна база та роз'яснення для населення. URL: https://nssu.gov.ua/

23. Урядовий контактний центр — платформа, що забезпечує оперативне інформування громадян з будь-яких соціальних та адміністративних питань. URL: https://ukc.gov.ua/knowdledge/klasyfikatsiya-typy-ta-vydy-sotsialnyh-poslug/

24. Офіційний портал Верховної ради. Про затвердження класифікатора соціальних послуг. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0643-20#Text